

Z Evropské války.

Samostatnosti české dotýká se A. R. Decker, zpravodaj chicagského listu Daily News, který oznamuje z Paříže svoji rozmluvu s vysokým státním úředníkem francouzským, jenž mu mezi jiným jiným pravil: "Odpověď deseti vlád je v podstatě pouhým programem, který má být programem v budoucnosti. Konkrétní prohlášení úkolů spojeneckých bylo úmyslně ponecháno neúplným následkem choulivosti nynější vojenské situace. Ale při tom jsou vlády stejně pevně odhodlány prosadit zásady vytečené a vymoci bodů v programu vyjmenované. "Reorganizace Evropy" jest výrazem nejvyšší důležitosti. Spojenci ani z daleka netouží po tom, aby vyhubili nebo národy ústředních vlád, ale věří, že Evropa nikdy nebude bezpečná, pokud bude trvat nynější politické rozdělení a kombinace. Kdybychom se dnes vrátili ku status quo, poměrům, jaké byly před válkou, tu Rakousko splyne s Německem a stanou se horším nebezpečím pro Evropu nežli byly dříve. Reorganizace může být později tak rozšířena, že by zaujala dohody k udržení míru, ochraně hranic, ano i kontrole zbrojení. K tomu však bylo by třeba souhlasu většiny účastníků a prozatím není věc to naléhavou. V odpovědi obsažen jest úmysl Francie dostat zpět Elsasko a Lotrinsko. "Osвобоzení národů" znamená v případě Čechů, že má být přetvořeno i střední Rakousko a také znamená to osvobození Arménů od persekuce. Frase "reorganizace a osvobození národů" neudává specificky nové, dělení území, ale nevyklučuje tajných úmluv mezi spojenci. "To je významné."

Petrohrad.— Rumunské vojsko v sousedství řeky Kasina v Multanskou po bitvě s německo-rakouským vojskem zahnilo nepřátele nazpátek a dobylo jejich zákopů, jak praví úřední zpráva, která byla právě vydána. Na sever od řeky Slanice vetřelci zapudili ruské vojsko z jedné vyvýšeniny.

Berlín.— Britické vojsko napadlo znovu Němce na frontě Serre, na sever od Ancere, na francouzské. Usadilo se v jedné posici, ale všude jinde bylo zapuzeno, jak oznamuje německé úřední zpráva. Boj byl velmi krvavý.

Paříž.— Seina vystoupila o tři náct palců a odrožuje níže položené části města Paříže. Přistaviště jsou zatopena a pod vodou se octly veliké zásoby uhlí, o které mají Pařížané nouzi.

Washington.— Státní odbor dostal zprávy z Berlína, které dokazují, že vyslanec Gerard mluvil na banketu, jenž byl na jeho oslavu pořádán, skutečně tak, jak noviny udávaly. Pravili totiž, že "poměr mezi Spoj. Státy a Německem nebyl ještě nikdy tak přátelský jako nyní." Vláda nechtěla věřit, že by byl schopen něco takového říci, ale přesvědčila se. Prozatím bylo oznámeno, že bude státní tajemník jeho řeč "studovat."

Když nynější válka trvala půl roku, mnozí lidé spínali nad ní ruce a moudří prorokovali, že nemůže trvat půl roku dalšího, poněvadž ohromná břemena národy vyčerpají.

Od té doby uplynuly další dva roky, válečná břemena se nezmenšila, naopak většinou se každým dnem, ale konec není ještě v dohledu. Nyní se výlohy čítají v číslech ohromných. Velká Británie měla před válkou národní dluh

\$3.700.000.000, nyní má šestnáct tisíc millionů dolarů a dosud není s jeho vzrůstem hotova. Vydává nyní den co den 28 millionů dolarů. Německo má vydání zajištěné o mnoho menší nežli Anglie, i když o něm do veřejnosti správných čísel nepodává. Francie má již dluh \$10.000.000.000, Rusko bezmála \$12.000.000.000. Odhaduje se, že do konce roku 1916 vynaložily všechny země bojující přibližně sedmdesát billionů dolarů. To jsou čísla, která se vymykají každé představě nejsmělejší obrazotvornosti. Ještě tak velká, že je těžko pochopit člověk obyčejný, pro kterého již pouhý million přesahuje všecko představní. Rozumí se samo sebou, že se výlohy tyto neplatí jen tak lehko. Obtíž při shánění peněz rostou každý měsíc. Finanční ministři stále zdvihají varovné hlasy, že to stále nemůže a že co musí úvěr konečně vyčerpají, ale proti nim stojí ministři války a námořnictva, kteří žádají peníze nové a nové. Zdá se, že vyčerpání toto, i když jednou nevyhnutelně přijít musí, dosud není v dohledu. Na příklad Anglie se připravuje k nové, třetí již výloze půjček, která bude podle všeho obnášet ohromnou sumu. Musí nejdříve převzít dluhopisy z půjčky první v ohromné částce \$7.500.000.000 a k tomu konvertovat dále \$4.500.000.000 dluhopisů z půjčky druhé. Tedy deset miliard na zaplacení dluhu starého, a teprve co nad to zbude, může jít a válku. Bude to půjčka, jaká zatlačí daleko do pozadí všechny dřívější kdekoli ve světě podniknuté, a přece jí vláda Lloyd Georgeova nebojí a pustí se do ní beze všech obav. První britická půjčka nesla půl třetího procenta úroku, druhá půl čtvrtá procenta a tato poslední bude uzavřena na půl pát, možná dokonce na šest procent. A na kolik měsíců stačí peníze takto získané? Nejvýše na tři. Potom se bude vláda dlužit znova.

Podle našich nejpřednějších státníků presidenta Wilsona, kolonela Roosevelta a jiných nemá naše nebezpečnějších nepřátel, nad "čárkované přistěhovalece, kteří takové kteří tíhnou ku staré vlasti a nezapomněli na zemi" v níž se narodili.

Proč? Poněvadž tak se nam praví títo lidé mohou nám být nebezpeční, kdyby hrozila mezinárodní zápletka, válečná krize. Taková krize hrozila v těchto dnech, kdy president Wilson poslal svou notu do Evropy — a hle! — kdo by vedl nám blamáž a skandál za který se před celým světem Amerika stydí? Nebyli to ti nenávidění Evropané, kteří na půdě Spojených Států žijí, byli to bursovní krkavci, čistokrevní Američané, kteří mají lásky k vlastní plů ústa, ale u nichž jest dollar bohem jediným. S nejosvátnější věcí při níž se jednalo o čest národa, opatřili si prostředek k zbohatnutí. Zatím co president svá tajemství pečlivě ukrýval, vyšťárali mu je lidé z nejblíže okolí a prodali bursiánům, aby mohli provádět finanční machle a bohatnouti ze stoupání a klesání cen. Jest na čase aby si president Wilson a ti ostatní náhled o ceně a škodlivosti přistěhovalec opravili a aby přišli k náhledu, že není špatný člověk ten, který lásku ku své staré otčině cítí, ale ten který nemá vlastní žádnou, který zná jen svou kapsu a prahne po dolaru. A takových je v Americe mnoho a mnoho. Zde se narodili a celý život žili a vyhlásují se za nejlepší americké vlastence.

Richter's Anchor Pain-Expeller.

Nejmodnější zimní ústroj.

President Wilson jest velkým znalcem historie, sám napsal velké dějiny Spojených Států a jiná díla historická, mohl by tudíž vědět, že zakročením neutrální neskončila se ještě jediná velká válka a opravdu důležitá

Ve století osmnáctém měli ještě neutrální malé slovo. Války Napoleonské trvaly skoro dvacet roků a v žádné z nich nikdo nezakročil. Americká revoluce vybojována byla až do konce, válka sedmiletá čili prusko-rakouská, a předcházející válka anglo-francouzská vedena na americké půdě také skončila bezvýsledně. Tyto všechny byly vedeny ve století osmnáctém. Bismarck vedl své tři války, proti Dánsku, proti Rakousku a proti Francii, s velkou diplomatickou obratností a překazil každé cizí vměšování jak ciziny tak i domácích stran politických, ale president Lincoln nechtěl nikdy o ničem takovém slyšet. Podobně skončily i válka Krímská a boerská. Rusové byli jediní, kteří se dali vlivem ciziny dvakrát zastrašiti, prvně v roce 1878 ve válce turecké zakročením Angličanů, kteří jim vnutili berlínský kongres, podruhé v roce 1905 zakročením presidenta Roosevelta. Ale něco takového nestane se nyní.

Missourská stanice koná již po několik roků zkoušku s dvěma kravami, z nichž jedna jest velice dobrá a druhá velice chudá na mléko.

Jsou skoro stejně staré, mají skoro stejný čas telata a obě jsou krmeny stejným krmivem, které jest jim dáváno v takovém množství, aby ndržely skoro stejnou váhu. Dobrá kráva při tom dává asi dvakrát až třikrát tolik mléka a máslového tuku, co špatná. Byla učiněna zkouška jak dobře se žiraví krmivo, tu shledáno, že v tom není žádný rozdíl. Posléze byla učiněna další zkouška, k jejížmu účelu má každá za potřeby, aby se udržela při síle a by to shledáno, že i to jest stejné. A

pak byly konány zkoušky s jinými kravami a rovněž neshledáno žádného podstatného rozdílu. Vysvítá z toho že se nevyplácí mítí špatnou krávu, poněvadž se nedá zlepšiti.

Situace na východním bojišti jest pro spojence vážná a skýtá málo nadějí na dobrý obrát v době brzké.

Na východě bojují Němci za území, které chtějí podléti anebo mezi své spojence, rozdělit. Na západě se jen udržují, aby si zachovali to co mají, kdyby došlo na rozhodnutí. Že by Němci chtěli porazit Belgiu anebo část Francie, nikdo nevěří, jejich rozhodnutí státníci viděti to od samého začátku. Ale na východě zabírají krajinu, jímž hodlají rozšířiti svoje državy anebo které chtějí upravit tak, aby měli nad nimi rozhodující kontrolu. Jest pochopitelné, že se západních držav neodědají, pokud nebudou vypuzeni, ale východní považují za důležitější, neboť tam hledají rozšíření a upevnění svého panství. Rumunsko musí být porobeno nejen proto, že tím dobývají Němci kontrolu nad celým Dunajem, odkud vede cesta na černé moře, ale i proto aby mohlo být jeho územím odskočeno Bulharsko, jak Němci stále ještě doufají. Německo je tedy na východě mnohem nebezpečnější nežli na západě. Na západě zle zkušenosti spojených roků loňského a předloňského dokázaly, že není možno zasaditi Němcům ránu smrtelnou, aspoň ne přímo, ale když by byli poraženi na východě skončily by tak jejich sny o vládě nad Evropou jedním rázem. Že Anglie a Francie na Balkáně tak málo dělaly, jest ku podivu. Je to záhada, která se vysvětlí snad až po válce, ale která zajisté byla jednou z hlavních příčin, proč se staly ve vládách spojeneckých a ve vrchním velení tak veliké převraty. Francii může se dávat vina malá, neboť ona učinila, se silou její stačily, ale Anglie měla podnikati více. Že jsou v Anglii stra-

ny pro Balkán a proti Balkánu, jest dosti patrné, a jejich hádky způsobily, že se u Soluně udržuje nedostatek vojska jinde, ale malá k tomu, aby se mohlo něco podnikati. To jest také předmět, který byla hlavně přetřásán na poradě v Římě. Bylo by již na čase, aby nastal nějaký obrát, neboť přátelé věci spojenecké nemohou na postup Němců v Rumunsku hledět jinak nežli s největšími obavami. Právě východ jest nejobavějším místem věci spojenecké.

Smrt vojáků v Evropě přijde prý drazé.

San Francisco. — Dle prohlášení generála M. Fukuty, japonského lékaře, který zde právě mešká na své zpáteční cestě z evropského bojiště, usureení jednoho vojáka na bojišti stojí dotyčnou vládu \$37.000 kdezto zranění přijde, na \$3.800. Tyto číslce prý byly sebrány v Paříži a Petrohradě.

Zatmění v roce 1917.

Z Washingtonu se oznamuje že rok 1917 bude mítí sedm zatmění nejvyšší to počet jaký jest v jednom roce možný. Budou tu čtyři zatmění slunce a tři měsíce. Pouze dvě z nich budou viditelná v severní Americe, šest v Evropě, tam kde se nyní bojuje, tak že lidé pověřeni měli by příležitost uvěsti se v spojeních s válkou a prorokovati Evropě špatné vyhlídky. Ze čtyř slunečních zatmění nebude ani jediné úplné, jaké právě má pro hvězdaře velikou cenu. Sluneční zatmění neuplná mají cenu malou, měsíční vůbec žádnou. Uplná zatmění měsíce budou dvě, 7. ledna a 28. prosince. Obě budou viditelná v Americe. První z nich připadá na pozdní noc a to již minulo, asi od dvou do čtyř hodin ráno, i bude asi málo lidí tak zvědavých, kteří by si dali práci s jeho pozorováním.

Malé městečko Paris ve státu Texas již několik roků má svoje jatky.

Tyto zvláště v nynějších dobách věnují se osvědčily pro ty kdo věnují se chovu dobytka, poněvadž jsou neodvislými od trustových baronů a za své zboží obdrží lepší ceny, kdezto obyvatelstvo městečka dostane čerstvé a laciné zboží. V jatkách těch poráží se denně 35 kusů hovězího dobytka a náklad na práci s tím spojenou přijde na \$125 kus. Časopis který přináší tuto zprávu, tvrdí že kdyby bylo jenom dvě stě menších a větších měst ve Spojených Státech s podobným zařízením, bylo by po věpových králech, jatečnických trustech, což dojistá lze přiznati, ale jenom kdyby nebylo právě takové množství lidí, kteří mají největší zájem na tom, aby se podobné obecní podniky nezabízovaly a kdyby se jejich zřízení nebránilo i cestou zákonů, které obšem za stávajících poměrů jsou jenom třída kapitalistická ve vlastním svém vyvrábě na úkor těch, kteří pod její vládou trpěti musí.

Sůl proti rýmě.

V každé domácnosti zajisté po ruce jest obyčejná kuchyňská sůl, než není všeobecně známo, že sůl jest nejjednodušší a nejjúčinnější lék proti rýmě a kataru. Rozpusť špetku soli ve čtvrt pinty vody teplé, vlej něco roztoku toho na dlaní ruky přilož k nozdrám a všechni roztok do nosu tak, aby něco roztoku uniklo na sliznici do trubci vedoucíce z nosu do úst. Opakujte to několikrát, pak vyčkejte 10 neb 12 hodin a opakujte léčení, po tak dlouho, až úleva se dostaví. Roztok solný nesmí býtí silným, poněvadž by přivedl bolení hlavy, ale slabší teplý roztok

jest zcela neškodný. Tímto léčením zbavíme se hlenů v hrdle a za puďme nepříjemný zápach dechu.

Z tesaře na umělce.

Válka člověka dokázala divy v životě. Ona ukázala se v mnohém ohledu silnější a platnější než nadání a učnost v oboru snaení a práce. Silná vůle to byla, která vedla mnohé muže ze skrovných poměrů houzevnatým zápasem až na nejvyšší místa lidského úspěchu.

Žádná země pak neposkytuje tolik příležitosti k takovému vyniknutí, jako země tato, kde také příkladu vyniknutí v těžkých poměrech jest více než kdekoli pod sluncem. Pole v tomto směru jest tu téměř úplně volné. Lidé tu dovedli dokázati ze sebe téměř všecko, co si umínili.

Jedním z nejpřednějších umělců v obchodní kresbě v této zemi jest dnes W. Peterson, jehož historie jest v mnohém ohledu právě tak zajímavá jako Josefa Pulitzera, a jiných, kteří jako chudí přistěhovaleci před lety přišli do této země a zde čimnou prací vysílili se vysoko.

Petersonovi bylo šestnáct let, když ocitl se na půdě americké, kam odešel se z rodné vlasti, Švédska. Odebral se do Chicaga, rozené nadání kreslířské mu bylo kde pracoval jako tesař. Jeho přílo, by se v tomto oboru vzdělal. Dostala se mu náhodou do ruky brožura, popisující kreslířskou školu, Acme School of Drawing, v Kalamazoo, Mich. Peterson byl tehdy v této zemi asi rok, a jeho dopis, který pak jmenovanou školu poslal, byl následující:

Chicago, Ill., July 24, 1904.

"Acme School of Drawing. Gentlemen:— I received your Art Brochure and letters this morning, and I am herewith sending you, in post-office order, the two dollars for my first lessons. I have, for to show my talent in drawing, sent you a few pictures which I have drawn. I am seventeen years old and have never had a lesson in drawing before, and I wish to know your thought about my talent. I have only been in this country a year, so I am very poor in writing English. With enthusiasm waiting for the first lessons.

Yours very truly

W. Peterson."

Uvádíme dopis tento v anglickém znění, poněvadž lépe než co jiného vystihuje tehdejší postavení umělce. Peterson psal pravdu, že píše velmi špatně anglicky, ale také Pulitzer a jiní mladíci, kteří přistěhovali se do této země, neznaí anglicky, to však jim nebránilo, vyniknouti až na první místa ve svém povolání. Peterson měl podobného ducha.

Než osud krutě si zahrál s tímto mladíkem. Za tři měsíce na to, co začal studovati kresbu, ztratil pravou ruku, kterou při práci strčil do stroje, jenž ruku roztříhal, že zbyl na ní jen palec. Když po několika měsících rána se zahojila, Peterson nemohl být ani Vzdor tomu Peterson i se zmračenou rukou dosáhl vytěněného cíle. Pokračoval ve studii, ve kterých utrpená rána jako by ho byla ještě více povzbuzovala. Peterson graduoval z umělecké školy a záhy stal se jedním z nejpřednějších umělců toho druhu v celé zemi.

Tak z pouhého tesaře, k tomu zmračeného na celý život, stal se umělec první třídy.

Proti rozpukané kůži na ruce používá se s úspěchem medu, který se smíchá s nesoleným máslem. Ruce dobře natříti tehdy, když již jsme večer s prací hotovi před uložením ke spánku.